

Teiseks leiavad hagejad, et keeldudes arvesse võtmast teatud täiendavat võtmeinformatsiooni, on nõukogu rikkunud hoosuskohustust ja head haldustava, ja on sellest tulenevalt teinud ilmselge hindamisvea.

Kolmandaks väidavad hagejad, et keeldudes jätmast lastejalanõud lõplikus määruses sätestatud meetmete kohaldamisalast välja, on nõukogu rikkunud algmääruse artiklit 21, oma EÜ asutamislepingu artiklist 253 tulenevat põhjendamiskohustust ja on teinud ilmselge hindamisvea.

(¹) EÜT 2006, L 275, lk 1.

2. jaanuaril 2007 esitatud hagi — Hispaania versus komisjon

(Kohtuasi T-2/07)

(2007/C 56/61)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Hispaania Kuningriik (esindaja: J. M. Rodríguez Cárcamo)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— Tühistada 20. oktoobri 2006. aasta otsus C(2006) 5102 osas, millega vähendati ühtekuuluvusfondi poolt antud abi projektidele nr 2001 ES 16 C PE 050 (Júcarí 2001-Rühm 2 vesikonna puhastamine);

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud komisjoni 20. oktoobri 2006. aasta otsuse peale C(2006) 5102, millega vähendati ühtekuuluvusfondi poolt antud abi projektidele nr 2001 ES 16 C PE 050, mida viidi ellu Hispaanias ja mida nimetatakse "Júcarí 2001-Rühm 2 vesikonna ümberkorraldamine".

Tegemist on kolmest projektist koosneva rühmaga, millele anti abi 11 266 701 eurot, mida vähendati vaidlustatud otsuse alusel 1 900 281 euro võrra.

Oma nõuete toetuseks väidab hageja, et direktiivi 93/37/EMÜ (¹) on väärtalt ja sobimatult tõlgendatud nii osas, mis puudutab kogemuse kriteeriumi (artikli 30 lõiked 1 ja 2) kui ka osas, mis puudutab keskmise hinna süsteemi kohaldamist (artikli 30 lõige 1).

Mis puudutab kogemuse kriteeriumi lisamist edukaks tunnistamise kriteeriumide hulka, mida ei ole kohaldatavas õigusaktis otseselt sätestatud, siis väidab hageja, et sellise võimaluse annab ühenduse enda kohtupraktika ja et nimetatud kriteeriumi kasutamine ei kujuta endast kunagi ühenduse õiguskorra rasket ja ilmset rikkumist, vaid igal juhul vastab see õigusnormi vabandavale rikkumisele, mida põhjendab õigusnormi ebaselgus.

Teiseks ei ole hageja nõus sellega, et keskmise hinna süsteem, mida kasutati pakkumismenetluses osalenud projektide hulgast majanduslikult soodsaima pakkumise leidmisel, rikub võrdse kohtlemise põhimõtet, diskrimineerides liiga madalaid pakkumisi, võrreldes muude kallimate pakkumistega.

Teise võimalusena tõstab hageja esile määruse (EÜ) nr 1164/94 (²) II lisa artikli H lõike 2 rikkumise õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtete rikkumise alusel, ning otseselt seoses lepinguga nr 2000/GV/2005 väidab hageja, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet ning eespool viidatud direktiivi 93/37 artiklit 19.

(¹) Nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiiv 93/37/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike ehitustöölepingute sõlmimise kord (EÜT L 199, 9.8.1993, lk 1; ELT eriväljaanne 06/02, lk 163).

(²) Nõukogu 16. mai 1994. aasta määrus (EÜ) nr 1164/94, millega asutatakse ühtekuuluvusfond (EÜT L 130, 25.5.1994, lk 1; ELT eriväljaanne 14/01, lk 9).

2. jaanuaril 2007 esitatud hagi — Hispaania versus komisjon

(Kohtuasi T-3/07)

(2007/C 56/62)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Hispaania Kuningriik (esindaja: J. M. Rodríguez Cárcamo)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— Tühistada täielikult otsus KOM(2006)5103, millega kohaldatakse finantskorrektsioone viiele Andaluusia territooriumil elluviidavale projektile;

— esimese väite vastuvõtmise alusel tühistada otsus osaliselt, vähendades korrektsioonide summat 1 136 320 euro võrra;